

**Curtea Supremă de Justiție**  
**DECIZIE**

04 noiembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în componența:

președinte – Nicolae Gordilă,

judecători – Elena Covalenco, Iurie Diaconu, Liliana Catan, Nadejda Toma,

a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Formusatii Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 aprilie 2014, în cauza penală în privința lui

**Cobîlaș Petru Vasile**, născut la 09 august 1991, originar și domiciliat or. Soroca, str. Rurală, 31.

***Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:***

1. în prima instanță din 17.04.2013 pînă la 15.11.2013

2. în instanța de apel din 10.12.2013 pînă la 10.04.2014

3. în instanța de recurs din 18.07.2014 pînă la 04.11.2014

**C O N S T A T Ă :**

1. Prin sentința Judecătorei Soroca din 15 noiembrie 2013, Cobîlaș P.V. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 200 unități convenționale, în baza art. 349 alin. (1<sup>1</sup>) Cod penal, la amendă în mărime de 500 u.c. În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial, ia fost stabilită definitiv pedeapsa sub formă de amendă, în mărime de 550 u.c.

2. Potrivit sentinței, Cobîlaș P.V. fiind citat la domiciliu și eschivîndu-se, în calitate de autor, de la examinarea faptelor ilicite, înregistrate la CPR Soroca în R-2, nr. 3968 din 10 iulie 2012, repartizate spre examinare șefului de post Cosăuți al CPR Soroca, căpitan de poliție Moldovan Vitalie, la 01 august 2012, în jurul orei 13.45, aflîndu-se pe str. D. Bolinteneanu, or. Soroca, a fost observat de către Moldovan V., care se afla în exercitarea atribuțiilor de serviciu pentru menținerea ordinii publice și combaterea criminalității. La cerințele ultimului, care este persoană cu funcție de răspundere, de a-l urma la CPR Soroca pentru a da explicații privind soluționarea cauzei contravenționale aflate în gestiunea lui, Cobîlaș P.V. l-a numit cu cuvinte necenzurate în plină stradă și a încercat să fugă, l-a amenințat pe Moldovan V. cu aplicarea violenței și în cadrul opunerii de rezistență fizică i-a răsucit degetul mare de la mîna stîngă, cauzîndu-i astfel, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 30 "A" din 11.02.2013, vătămare corporală ușoară.

Tot el, la 05 ianuarie 2013, în jurul orei 02.35, aflîndu-se sub influența băuturilor alcoolice, și-a satisfăcut necesitățile fiziologice în stradă vizavi de barul „Ceai-Cafea” din or. Soroca, încălcînd grosolan ordinea publică și manifestînd o vădită lipsă de

respect față de societate, și care, fiind depistat în flagrant, la observațiile colaboratorilor de poliție Celan Alexandru, Brighidin Ion și Berzoi Igor, aflați în serviciul de patrulare pentru menținerea ordinii publice și combaterea criminalității, a început să-i numească cu cuvinte necenzurate și să-i amenințe cu răfuiala fizică, ignorând cerințele legale de a-i urma la CPR Soroca pentru stabilirea identității, a opus rezistență fizică în acest sens.

Fiind adus silit în incinta CPR Soroca, Cobîlaș P.V. continuându-și acțiunile sale huliganice, demonstrând un cinism și o obrăznicie deosebită nereacționând în nici un mod la observațiile colaboratorilor de poliție prezenți în comisariat, opunând rezistență violentă și aplicând forță fizică față de colaboratorii de poliție, care încercau să-l liniștească, i-a lovit cu pumnii în cap și față pe Brighidin I. și Berzoi I., cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr.25 „A” din 30.01.2013 lui Brighidin I. vătămare corporală neînsemnată, iar conform raportului de expertiză medico-legală nr. 50 „A” din 13.03.2013 leziunile aplicate lui Berzoi I. nu prezintă vătămări corporale.

Acțiunile lui Cobîlaș P.V. au fost încadrate în baza art. 349 alin. (1<sup>1</sup>) Cod penal, *aplicarea violenței nepericuloase pentru sănătate față de persoanele cu funcție de răspundere, în scopul sistării activității ei de serviciu și schimbării caracterului ei în interesul celui care aplică violența, în legătură cu participarea acestor persoane la curmarea unei fapte antisociale, și în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, huliganism, adică, acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită.*

3. Sentința menționată a fost contestată cu apel de către inculpat, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, invocând că la dosar nu sunt prezente careva probe ce ar confirma vinovăția lui în cele imputate, aprecierea eronată a probelor administrate la caz, ilegalitatea acțiunilor violente a colaboratorilor de poliție.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 aprilie 2014, a fost admis apelul declarat, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit căreia în baza art. 391 alin. (1) pct. 4), (2) Cod de procedură penală a fost încetat procesul penal în privința lui Cobîlaș P.V. pe art. 349 alin. (1<sup>1</sup>) Cod penal, deoarece fapta constituie contravenție prevăzută de art.art. 353 alin. (2), 78 alin. (3) Cod contravențional și deoarece există o hotărâre definitivă asupra aceleiași persoane pentru aceiași faptă, iar în baza art. 391 alin. (2) Cod de procedură penală a fost încetat procesul penal în privința lui Cobîlaș P.V. pe art. 287 alin. (1) Cod penal, deoarece fapta constituie contravenție prevăzută de art. 353 alin. (2) Cod contravențional.

În baza art.art. 30 alin. (2), 441 Cod contravențional, a fost încetat procesul contravențional în privința lui Cobîlaș P.V. în baza art. 78 alin. (3) și 353 alin. (2) Cod contravențional, din motivul expirării termenului de prescripție pentru atragerea la răspundere contravențională.

În rest dispozițiile instanței de fond au fost menținute.

Instanța de apel a constatat că, Cobîlaș P.V. la 01 august 2012, în jurul orei 13.45, se afla pe str. D. Bolinteanu, or. Soroca, unde a fost observat de către căpitanul de

poliție Moldovan V., care se afla în exercitarea atribuțiilor de serviciu pentru menținerea ordinii publice și combaterea criminalității. La cerințele legale a acestuia, care este persoană cu funcție de răspundere, de a-l urma la CPR Soroca pentru a da explicații privitor la soluționarea cauzei contravenționale aflate în gestiunea lui, Cobîlaș P.V. nu s-a subordonat cu rea-voință și a încercat să fugă.

Tot el, în aceleași circumstanțe, a ultragiât colaboratorul afacerilor interne Moldovan V., aflat în exercițiul funcțiunii de menținere a ordinii publice și de combatere a criminalității, exprimată verbal, apoi a opus rezistență colaboratorului afacerilor interne Moldovan V., aflat în exercițiul funcțiunii de menținere a ordinii publice și în cadrul opunerii de rezistență fizică i-a răsucit degetul mare de la mîna stîngă, astfel, cauzîndu-i lui Moldovan V. leziuni corporale ușoare, care au produs o dereglare de sănătate de scurtă durată, pînă la 21 de zile.

Tot el, la 05 ianuarie 2013, în jurul orei 02.35, aflîndu-se sub influența băuturilor alcoolice, și-a satisfăcut necesitățile fiziologice în stradă vizavi de barul „Ceai-Cafea” din or. Soroca, la observațiile colaboratorilor de poliție Celan A., Brighidin I. și Berzoi I., aflați în serviciul de patrulare pentru menținerea ordinii publice și combaterea criminalității, a opus rezistență acestora. Fiind adus silit în incinta CPR Soroca, Cobîlaș P.V., a continuat să opună rezistență, i-a lovit cu pumnii în cap și polițiștilor Brighidin I. și Berzoi I. le-a cauzat conform raportului de expertiză medico-legală nr.25 „A” din 30.01.2013, lui Brighidin I. vătămare corporală neînsemnată, iar potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 50 „A” din 13.03.2013, lui Berzoi I. leziune ce nu prezintă vătămări corporale.

Pe episodul din 01 august 2012, instanța de apel menționînd prevederile art. 7 alin. (2) Cod penal, art. 22 Cod de procedură penală, art. 4 din Protocolul nr.7 CEDO, a conchis că nimeni nu poate fi urmărit sau pedepsit penal de către jurisdicțiile aceluiași stat pentru săvîrșirea infracțiunii pentru care a fost deja achitat sau condamnat printr-o hotărîre definitivă conform legii și procedurii penale ale acestui stat, în acest fel garantîndu-se interdicția judecării de două ori pentru aceeași faptă.

Potrivit proceselor-verbale cu privire la contravenție din 30.10.2012, acțiunile inculpatului în privința lui Moldovan V. au fost calificate în baza art. 353 alin. (1) Cod contravențional, pentru ultragierea colaboratorului organelor de ocrotire a normelor de drept.

Prin ordonanța din 06.12.2012, emisă de procurorul în procuratura r-lui Soroca, T. Andronic, a fost încetat procesul contravențional în privința lui Cobîlaș P.V., deoarece a expirat termenul de prescripție a răspunderii contravenționale, cît și din motivul nulității procesului-verbal cu privire la contravenție.

În partea motivată a ordonanței emise, procurorul a mai constatat, că reieșind din materialele acumulate, formal în acțiunile lui Cobîlaș P.V. se conțin indicii contravenției prevăzute de art. 336, 353 alin. (1) și 353 alin. (2) Cod contravențional. Tot odată a fost constatat, că contravenientul nu poate fi atras la răspundere contravențională, din motivul survenirii prescripției răspunderii contravenționale, prevăzută de art. 30 Cod contravențional.

Temei adăugător pentru încetarea procesului contravențional în privința inculpatului a fost încălcarea prevederilor art. 443 alin. (1) lit. d) Cod contravențional la descrierea faptei contravenționale, fiind descrisă doar fapta prevăzută de art. 353 alin. (1) Cod contravențional și nu se conține descrierea faptelor prevăzute de art. 336 și art. 353 alin. (2) Cod contravențional.

În opinia instanței de apel, concluzia instanței de fond privind încadrarea acțiunilor inculpatului pe acest epizod, în baza art. 349 al. (1<sup>1</sup>) Cod penal, este pripită și contravine principiului „non bis in idem” și circumstanțelor cauzei. Din declarațiile inculpatului și părții vătămate, date în ședința instanței de apel, modului derulării evenimentelor și circumstanțelor cauzei, reiese că inculpatul n-a comis infracțiunea prevăzută de art. 349 alin. (1<sup>1</sup>) Cod penal, dar a comis contravențiile prevăzute: de art. 336, 353 alin. (1) și 353 alin. (2) Cod contravențional.

Instanța de apel a considerat, că acțiunile inculpatului în privința lui Moldovan V. conțin și indicii calificativi ai contravenției prevăzute de art. 78 alin. (3) Cod contravențional, *vătămarea intenționată ușoară a integrității corporale, reieșind din urmările prejudiciabile survenite.*

Pe episodul din 05.01.2013 instanța de apel a considerat că acțiunile inculpatului conțin elementele constitutive a contravenției prevăzute de art. 353 alin. (2) Cod contravențional, opunerea de rezistență colaboratorului afacerilor interne aflat în exercițiul funcțiunii de menținere a ordinii publice și de combatere a criminalității.

Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute de art. 287 Cod penal îl constituie ordinea publică, însă din modul de derulare a evenimentelor, reiese că inculpatul nu a avut intenția de a atenta la ordinea publică.

Potrivit circumstanțelor concrete a cauzei, reiese că inculpatul a fost stopat de colaboratorii poliției aflați în exercițiul funcțiunii de menținere a ordinii publice și de combatere a criminalității și le-a opus rezistență fizică.

Inițial în privința inculpatului pentru fapta dată a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție din 05.01.2013, prin care Cobîlaș P.V. a fost atras la răspundere contravențională în baza art. art. 336; 353 alin. (1), (2): 354 Cod contravențional, pentru faptul că la 05.01.2013, ora 04, nu s-a subordonat la cerințele legitime a colaboratorului de poliție, a ultragiât colaboratorii de poliție, la care a sărit la bătaie.

Astfel, instanța de apel a încadrat acțiunile lui Cobîlaș P.V. în baza art. 336 Cod contravențional, *nesubordonarea cu rea-voință cererii legitime a colaboratorului organelor afacerilor interne, aflat în exercițiul funcțiunii de menținere a ordinii publice și de combatere a criminalității și contravenția prevăzută; în baza art. 353 alin. (1) Cod contravențional, ultragierea colaboratorului afacerilor interne aflat în exercițiul funcțiunii de menținere a ordinii publice și de combatere a criminalității, exprimată verbal; în baza art. 78 alin. (3) Cod contravențional, vătămarea intenționată ușoară a integrității corporale, care a provocat o dereglare de scurtă durată a sănătății; în baza art. 353 al. (2) Cod Contravențional, opunerea de rezistență colaboratorilor afacerilor interne aflat în exercițiul funcțiunii de menținere a ordinii publice.*

Luînd în considerație, că potrivit art. 30 alin. (2) și 441 alin. (1) lit. b) Cod contravențional, termenul de prescripție a răspunderii contravenționale este de 3 luni, iar faptele comise de Cobîlaș P.V. au avut loc pe data de 01.08.2012 și la 05.01.2013, adică peste termenul legal de 3 luni, instanța de apel a considerat că procesul contravențional în privința lui Cobîlaș P.V. urmează a fi încetat în legătură cu expirarea termenului de prescripție a răspunderii contravenționale.

5. Nefiind de acord cu decizia, procurorul a declarat recurs ordinar în care solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței fără modificări, invocînd netemeinicia concluziei instanței de apel privind reîncadrarea acțiunilor inculpatului, deoarece prin cumulul de probe administrat la dosar s-a dovedit vina acestuia în comiterea infracțiunilor incriminate în baza rechizitoriului, precum și aprecierea eronată a probelor administrate la caz cu admiterea selectivă a probelor ce au fost puse la baza deciziei.

6. Verificînd argumentele invocate în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul procurorului urmează a fi admis din următoarele considerente:

Lecturînd textul recursului declarat, Colegiul atestă că, argumentul principal invocat de procuror este reîncadrarea eronată a acțiunilor inculpaților de către instanța de apel.

În acest context, reieșind din materialele cauzei penale supuse judecării, instanța de recurs reține că Cobîlaș P.V. de către organul de urmărire penală a fost învinuit, iar de instanța de fond a fost recunoscut vinovat pentru săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1<sup>1</sup>) Cod penal, *aplicarea violenței nepericuloase pentru sănătate față de persoanele cu funcție de răspundere, în scopul sistării activității ei de serviciu și schimbării caracterului ei în interesul celui care aplică violența, în legătură cu participarea acestor persoane la curmarea unei fapte antisociale*, și de art. 287 alin. (1) Cod penal, *huliganism, adică, acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită*.

Instanța de apel a reîncadrat acțiunile inculpatului în art. 336 Cod contravențional, *nesubordonarea cu rea-voință cererii legitime a colaboratorului organelor afacerilor interne, aflat în exercițiul funcțiunii de menținere a ordinii publice și de combatere a criminalității și contravenția prevăzută*; în art. 353 alin. (1) Cod contravențional, *ultragierea colaboratorului afacerilor interne aflat în exercițiul funcțiunii de menținere a ordinii publice și de combatere a criminalității, exprimată verbal*; în art. 78 alin. (3) Cod contravențional, *vătămarea intenționată ușoară a integrității corporale, care a provocat o dereglare de scurtă durată a sănătății*; și în art. 353 al. (2) Cod Contravențional, *opunerea de rezistență colaboratorilor afacerilor interne aflat în exercițiul funcțiunii de menținere a ordinii publice*.

Instanța de apel în acest aspect a conchis că: „...concluzia instanței de fond privind încadrarea acțiunilor inculpatului Cobîlaș P. pe acest epizod, în baza art. 349 al. (1<sup>1</sup>) Cod penal, este pripită și contravine principiului „non bis in idem” și circumstanțelor cauzei.

*...este neîntemeiată concluzia instanței de fond privind încadrarea acțiunilor inculpatului în baza art. 287 alin. (1) Cod penal. Colegiul penal consideră, că nu este confirmată învinuirea cu privire la săvârșirea de către inculpatul Cobîlaș P.V. a infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal.”*

Instanța de recurs consideră, că o astfel de abordare a problemei de drept în cauza dată nu poate fi susținută pe motiv, că instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, și ca urmare a constatat niște concluzii eronate, fapt ce a dus la recalificarea acțiunilor inculpatului, urmată de încetarea procesului penal în cauză.

Astfel, în ceea ce privește aspectul de ilegalitate invocat de procuror, privind greșita încadrare a acțiunilor inculpatului, Colegiul constată că acesta este întemeiat. În dezvoltarea acestei concluzii, decizia instanței de apel va fi analizată de către Colegiul lărgit, în cumul cu argumentele sentinței instanței de fond, pe fiecare episod în mod separat.

### ***Referitor la episodul din 01 august 2012***

La baza concluziei de recalificare a acțiunilor inculpatului pe acest episod, din art. 349 alin. (1<sup>1</sup>) Cod penal, în art. 336, 353 alin. (1), (2) și 78 alin. (3) Cod contravențional, instanța de apel a pus:

- procesul-verbal cu privire la contravenție din 30 octombrie 2012, ora 10.10 (f.d.58, v.1), prin care s-a constatat comiterea contravenției prevăzute de art. 353 alin. (1) Cod contravențional;

- procesul-verbal cu privire la contravenție din 30 octombrie 2012, ora 10.30 (f.d.61, v.1), prin care s-a constatat comiterea contravenției prevăzute de art. 353 alin. (1) Cod contravențional.

În privința procesului-verbal cu privire la contravenție din 30 octombrie 2012, ora 10.30 (f.d.61, v.1), Colegiul lărgit evidențiază faptul că, procesul verbal în cauză a fost întocmit pe numele lui *“Cobîlaș Vasile Vladimir, data nașterii 06.04.1960”*.

Iar analizînd procesul-verbal cu privire la contravenție din 30 octombrie 2012, ora 10.10 (f.d.58, v.1), Colegiul atestă încălcări esențiale admise la întocmirea acestuia și anume:

- fapta a fost comisă la 01 august 2012, însă procesul-verbal a fost întocmit la 30 octombrie 2012, cu 2 zile înainte de expirarea termenului general de prescripție a răspunderii contravenționale;

- la rubrica *“Timpul comiterii”* este menționat *“01.08.2012”*, dar la rubrica *“a comis fapta”* este indicată data de *“02.08.2012”*;

- la rubrica *“a comis fapta”* este consemnat *“La data de 02.08.2012 în or. Soroca a ultragiaturii colaboratorilor de poliție”*, nefiind descrisă fapta contravențională;

- fiind întocmit procesul-verbal dat în lipsa contravenientului, faptul absenței acestuia nu este adevărat prin semnătura a cel puțin 2 martori, cu indicarea datelor acestora.

În acest context, Colegiul remarcă ordonanța de încetare a procesului contravențional din 06 decembrie 2012 (f.d.59, v.1), prin care a fost dispusă încetarea procesului contravențional în privința cet. Cobîlaș P.V., a.n. 09.08.1991, locuitorul or. Soroca, str. Rurală nr. 31, deoarece a expirat termenul de prescriptive a răspunderii

contravenționale, cât și din motivul nulității procesului-verbal cu privire la contravenție, prin care s-a constatat că: *“Totodată, în cadrul întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție au fost admise abateri de la norma procesual-contravențională... În conformitate cu prevederile art. 445 Cod contravențional, neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenție a datelor și faptelor indicate la art. 443 are ca efect nulitatea acestuia”*.

Rezumând cele antemenționate, Colegiul constată că concluzia instanței de apel de recalificare a acțiunilor inculpatului din art. 349 alin. (1<sup>1</sup>) Cod penal, în art. 336, 353 alin. (1), (2) și 78 alin. (3) Cod contravențional, a fost fundamentată pe 2 procese-verbale cu privire la contravenție din 30 octombrie 2012, ora 10.10 și 10.30, dintre care cea din 30 octombrie 2012, ora 10.30, a fost întocmită pe altă persoană, iar cea din 30 octombrie 2012, ora 10.10, prin ordonanța din 06 decembrie 2012 a fost recunoscută nulă, neavând nici o valoare juridică.

Astfel, concluzia instanței de apel precum, că *“Instanța de apel a constatat că pe cauză există o hotărîre definitivă a procurorului (ordonanța din 06.12.2012), asupra aceleiași persoane și pentru aceiași faptă, hotărîre care a rămas irevocabilă prin neatacare și care are valoarea lucrului judecat.”*, urmată de aplicabilitatea principiului *“non bis in idem”* și încetarea procesului penal pe acest episod, în viziunea Colegiului este eronată.

Totodată, Colegiul consideră necesar de evidențiat că, verificînd legalitatea sentinței casate de către instanța de apel, pe acest episod în raport cu materialele cauzei penale, instanța de fond întemeiat a constatat că, deși, inculpatul nu și-a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii imputate, vina lui se dovedește prin declarațiile părții vătămate Moldovan V.S., martorilor Nitrean V.I., Levodeanshii N.I., Mitrofan V.I., Danilevici O.M., Tincu V.V., Porcescu V.G., care corespund adevărului, ele fiind pertinente, concludente, utile, veridice, ce coroborează între ele, precum și prin raportul de examinare medico-legală nr. 378 din 01.08.2012 și raportul de expertiză medico-legală nr. 30 “A” din 11.02.2013.

La fel, în viziunea Colegiului, instanța de fond întemeiat a apreciat critic declarațiile martorilor Cobîlaș S.I., Cobîlaș Vasile Vladimir și Cobîlaș Vasile Vasile, deoarece declarațiile acestora nu coroborează cu alte probe administrate la dosar. Mai mult ca atât, ei sunt membrii familiei inculpatului.

În aceste circumstanțe, Colegiul concluzionează că instanța de fond corect a analizat și apreciat probele administrate la dosar, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, probe care dovedesc în mod cert, mai presus de orice dubiu, că Cobîlaș P.V. se face vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1<sup>1</sup>) Cod Penal, *aplicarea violenței nepericuloase pentru sănătate față de persoanele cu funcție de răspundere, în scopul sistării activității ei de serviciu și schimbării caracterului ei în interesul celui care aplică violența, în legătură cu participarea acestor persoane la curmarea unei fapte antisociale*.

În concluzie, instanța de recurs constată, raportat la norma de incriminare, că fapta imputată inculpatului, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute în art. 349 alin. (1<sup>1</sup>) Cod Penal, astfel încât soluția instanței de fond este întemeiată și legală.

**Referitor la episodul din 05 ianuarie 2013**

La baza concluziei de recalificare a acțiunilor inculpatului pe acest episod, din art. 287 alin. (1) Cod penal, în art. 353 alin. (2) Cod contravențional, instanța de apel la fel a pus un proces-verbal cu privire la contravenție din 05 ianuarie 2013 (f.d.75, v.1). Ca urmare instanța de apel a considerat că: *“Însăși, organul de urmărire penală a constatat că în acțiunile inculpatului sunt prezente elementele constitutive a contravenției și nu a infracțiunii de huliganism.”*

Analizând procesul-verbal cu privire la contravenție din 05 ianuarie 2013, Colegiul lărgit conchide că, prin procesul-verbal în cauză a fost constatată comiterea faptei calificată ca contravenție, cu remiterea acesteia pentru examinare conform competenței procuraturii r-lui Soroca. În urma soluționării procesului-verbal în cauză, în baza ordonanței din 16 ianuarie 2013 (f.d.1, v.1), a fost dispusă începerea urmăririi penale pe acest fapt.

Astfel, Colegiul atestă că, doar faptul întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție din 05 ianuarie 2013, care nu a urmat de o sancționare a lui Cobîlaș P.V., neavînd nici o consecință juridică, nu are valoarea lucrului judecat, ca urmare organul de urmărire penală în mod judicios a constatat în acțiunile inculpatului elementele constitutive a infracțiunii de huliganism și nu a contravenției, iar instanța de apel eronat a concluzionat precum că *“...este neîntemeiată concluzia instanței de fond privind încadrarea acțiunilor inculpatului în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, nefiind confirmată învinuirea cu privire la săvîrșirea de către inculpat a infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal”*.

Verificînd legalitatea sentinței pe acest episod, instanța de recurs remarcă faptul că, instanța de fond, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, examinînd complet și obiectiv conținutul, precum și valoarea probatorie a următoarelor probe: declarațiile părților vătămate Brighidin I.V., Berzoi I.I., martorilor Celan A.A., Vrîncean R.I., Nartea I.V., Mîțu D.V., Tonofa A.N., procesul-verbal de cercetare la fața locului din 05.01.2013, rapoartele de expertiză medico-legală nr. 30 „A” din 30.01.2013 și 50 „A” din 13.03.2013, în mod just a stabilit confirmarea vinovăției inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal.

Așa cum rezultă din verificarea actelor dosarului, prima instanță, în baza evaluării proprii, juste, a probelor administrate în cursul urmăririi penale, a celor readministrate în condiții de oralitate, nemijlocire și contradictorialitate în etapa cercetării judecătorești și a celor administrate, cu respectarea dreptului la apărare al părților, în această fază procesuală, a reținut corect starea de fapt, vinovăția inculpatului și încadrarea juridică a faptei comise de către acesta în baza art. 287 alin. (1) Cod penal.

În acest aspect, Colegiul atestă concluzia nejustificată a instanței de apel: *“Acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele constitutive a infracțiunii de huliganism, în cazul dat lipsește latura subiectivă, deoarece acesta nu avea intenția de a încălca ordinea publică”*.

Aici, instanța de recurs menționează corectitudinea invocării de către instanța de fond la analiza încadrării juridice a acțiunilor inculpatului a doctrinei juridice naționale, și anume noțiunile de ordinea publică, exprimarea unei vădite lipse de respect față de societate, amenințarea, obraznicie deosebită, loc public, latura subiectivă

a huliganismului, ca urmare fiind justă constatarea instanței de fond, că: *“...inculpatul a aplicat violență fizică asupra părților vătămate, manifestată prin aplicarea de lovituri, fapt confirmat prin declarațiile părților vătămate, martorilor, relevate și în sentință, deci a manifestat o vădită lipsă de respect față de societate... Prin urmare, instanța a stabilit că incidentul a avut loc într-un loc public, fiind însoțit de aplicarea violenței asupra persoanei.”*

Colegiul apreciază, așa cum de altfel în mod corect a reținut și instanța de fond, că sunt întrunite condițiile pentru angajarea răspunderii penale a inculpatului sub aspectul comiterii infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, *huliganism, adică, acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită.*

Colegiul apreciază că probele administrate în cauză dovedesc indubitabil că sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, în formă calificată în sarcina inculpatului, atât sub aspectul laturii obiective și subiective, cât și sub aspectul comiterii acestor acțiuni în loc public și în incinta instituției publice, așa cum a concluzionat instanța de fond. Deci, în ceea ce privește critica instanței de apel, vizând lipsa unuia dintre elementele constitutive ale infracțiunii pentru care a fost trimisă în judecată – latura subiectivă – concluzia instanței de apel este neîntemeiată.

Rezumând cele menționate în prezentul punct al deciziei, Colegiul remarcă faptul că, reieșind din verificarea actelor dosarului de prima instanță, s-a reținut corect de către instanța de fond starea de fapt, vinovăția inculpatului și încadrarea juridică a faptelor comise de către acesta și pentru care s-a dispus întemeiat condamnarea lui în baza art. 349 alin. (1<sup>1</sup>) și 287 alin. (1) Cod penal.

Prin urmare, Colegiul conchide că, prima instanță a pronunțat o sentință legală, întemeiată și motivată. Astfel, lecturând textul deciziei contestate, se evidențiază că instanța de apel nu a respectat prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, deoarece decizia instanței de apel nu cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului apărării, precum și motivele adoptării unei astfel de soluție.

Instanța de recurs conchide că motivele invocate de procuror la pct. 5 al prezentei decizii, referitor la constatarea săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1<sup>1</sup>) și 287 alin. (1) Cod penal sunt întemeiate, deoarece instanța de apel nu a stabilit integral starea de fapt și de drept pe infracțiunea în cauză, apreciind eronat un cumul de probe dobândit conform procedurii stabilite de legislația în vigoare, ceea ce contravine prevederilor art. 394 Cod de procedură penală.

Rezumând cele expuse, prevederile pct. 6) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, invocate de recurent, și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, fiind stabilite prezente erorile de drept invocate de către procuror.

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide asupra necesității casării deciziei instanței de apel și menținerea sentinței, așa cum prevede art. 435 alin.

(1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, potrivit căruia judecând recursul instanța admite recursul, casează total hotărârea atacată și menține hotărârea primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.

7. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

### DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Formusatii Andrei, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 aprilie 2014, în cauza penală în privința lui **Cobîlaș Petru Vasile**, cu menținerea sentinței Judecătoriei Soroca din 15 noiembrie 2013, prin care acesta a fost condamnat în baza:

- art. 287 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 200 unități convenționale, ce constituie 4 000 lei;

- art. 349 alin. (1<sup>1</sup>) Cod penal, la amendă în mărime de 500 unități convenționale, ce constituie 10 000 lei. În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă definitivă, prin cumul parțial pentru concursul de infracțiuni, amendă în mărime de 550 unități convenționale, ce constituie 11 000 lei.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 02 decembrie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Nadejda Toma